

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17. ledna 2014 v senátu složeném z předsedy Mgr. Pavla Pachnera a přísedících Mgr. Margit Kotkové a Jaromíra Červy, **takto:**

Obžalované

roz. [redacted] trvale bytem [redacted]

[redacted]
[redacted]
[redacted] okres [redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]

jsou vinny, že

v době kolem 16:00 hod. dne 1.5.2010 ve Starém Dubu na objednávku obžalované [redacted] donutili dva dosud neustanovení muži poškozeného [redacted] nar. [redacted] k nastoupení do vozidla Škoda Octavia nezjištěné RZ, jeli s poškozeným ze Starého Dubu, okres Liberec, směrem na Všelibice, odbočili do lesa na lesní cestu a zastavili na místě asi 80 m od silnice mezi Českým Dubem a Všelibicemi, tam vystoupili z vozidla, poškozeného [redacted] přivázali ke stromu, poté jeden z pachatelů poškozeného napadl několika údery pěstí do obličeje a přitom po něm požadovali doznání k odcizení počítačů z Romského sdružení občanského porozumění v Nymburku, které bylo šetřeno Policií ČR, Obvodním oddělením Nymburk pod sp.zn. KRPS-13975/TČ-2010-010814.

Vzhledem k tomu, že se k trestné činnosti poškozený nedoznal, opět jej naložili do vozidla zn. Škoda Octavia, cestou mu zakryli oči a jeden z mužů jej v průběhu jízdy opakovaně udeřil do těla, vezli jej směrem k Nymburku, za obcí Krchleby pokračovali směrem na Poděbrady na nezjištěném místě jej předali do červeného vozidla zn. Škoda Felicia, kterým na místo přijely obviněné [REDAKCE] kde jim neustanovení muži předali [REDAKCE] a všechny tři obviněné společně po předchozí dohodě s dalším neustanoveným mužem odjeli na bližší nezjištěné místo u obce Čachovice, tam poškozeného vytáhli z vozidla, přičemž do něj [REDAKCE], odtáhli jej několik metrů od vozidla, přivázali ho lanem kolem pasu, rukou a krku ke stromu, přitom na něho obžalovaná [REDAKCE] křičela, proč je vykradl, nadávala mu a hrozila, že pokud se nepřizná, nechá ho zlikvidovat a vyhrožovala i likvidací jeho rodiny. Následně neustanovený muž poškozenému odvázel levou ruku a začal mu mačkat kleštěmi články prstů, hrozil, že mu rozbije prsty kladivem, které bylo položené na zemi, a přitom po něm stále požadovali doznání ke krádeži počítačů a peněz z Romského sdružení občanského porozumění v Nymburku. V důsledku dlouhého omezení osobní svobody a působené bolesti se poškozený [REDAKCE] přiznal k odcizení věcí. Potom jej kolem 22:00 hod. všechny tři obžalované odvezly na obvodní oddělení Nymburk Policie ČR, aby učinil doznání do protokolu,

t e d y jiného násilím a pohrůzkou násilí nutily, aby něco konal, takový čin spáchaly nejméně se dvěma osobami a se zbraní,

t í m s p á c h a l y zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b, c) trestního zákoníku,

a o d s u z u j í s e

obžalovaná [REDAKCE] podle § 175 odst.2 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání t ř í /3/ roků.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst.1 tr. zákoníku se obžalované stanoví **zkušební doba v trvání d v o u /2/ roků.**

Obžalované [REDAKCE] podle § 175 odst.2 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání d v o u /2/ roků.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se oběma obžalovaným výkon trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst.1 tr. zákoníku se oběma obžalovaným stanoví **zkušební doba v trvání d v o u /2/ roků.**

O d ů v o d n ě n í :

V hlavním líčení bylo prokázáno, že obžalované se dopustily skutku popsaného ve výroku rozsudku.

Všechny tři obžalované spáchání popsaného skutku popíraly. Obžalované [REDAKCE] v hlavním líčení zopakovaly svou verzi z přípravného řízení,

██████████ využila svého práva v hlavním líčení nevypovídat, proto byla přečtena její výpověď z přípravného řízení, která je ve shodě s výpověďmi ostatních obžalovaných.

██████████ se s poškozeným setkala na adrese sdružení. Jednala s ním o vloupání do sdružení, odkud jim někdo odcizil počítače, služební telefony finanční hotovost a digitální fotoaparát. S poškozeným se znala, měla s ním dobré vztahy, do sdružení docházel a v minulosti ho již i jednou vykradl. V den skutku jí někdo zavolal, že do Nymburka jede poškozený, zda s ním nemají něco k vyřizování a nemá jim co říct ke krádeži. V té době byla asi 20 km od Nymburka. Volající musel stát přímo před sdružením, protože jí četl údaje, které jsou na dveřích. Řekla volajícímu, že zajistí, aby tam přišla kolegyně. Pak zavolala ██████████ a požádala ji, zda by zašla do práce, že tam je nebo přijede poškozený. Poté volala ještě ██████████ zda by přijela do Nymburka, že by si mohly dojet pro odcizené počítače. Potom sama jela do sídla sdružení.

V době jejího příjezdu tam byla ██████████ a poškozený seděl přivázaný k židli. Prý ho tam přivezl nějaký pán, který ho přivázal s tím, že poškozený je agresivní, a řekl, aby zavolaly policii. To neudělaly, protože jejich cílem nebylo poškozeného potrestat, ale aby se jim vrátily odcizené věci. ██████████ přijela asi půl hodiny po ní. Poškozený se vykrucoval, vystupoval, jako kdyby věděl, kde počítače jsou, ale nechtěl to říct, že by ho zabili. Pak slíbil, že to řekne, když to nedají na policii. Když začal komunikovat, tak mu rozvázaly ruce. Společně s poškozeným i kouřili. Poškozený uváděl různé verze, u koho počítače jsou, a nakonec po delší době uvedl nějakého kluka z Českého Dubu. Podle obžalované blafoval, protože počítače už byly asi dávno prodané. Kvůli mnohosti verzí chtěly, aby to řekl na policii. Poškozený na policii nechtěl, říkal, že má falešný občanský průkaz a protože začal vyvádět, tak mu na cestu zase svázaly ruce. Ve sdružení byly asi do 22 hodin, pak ho odvezly na policii, kde poškozený všechno otočil a popřel.

██████████ uvedla, že jí v den skutku telefonovala ██████████ že jim kriminálka veze poškozeného a zda by mohla přijet do práce. V té chvíli přijet nemohla, protože neměla auto. Poté jí ██████████ volala ještě jednou, zda ji má vyzvednout. Protože už měla auto, slíbila, že přijede. Do sdružení dorazila asi 20 minut po druhém hovoru, bylo to navečer. Ve sdružení již byly obě spoluobžalované a poškozený seděl přivázaný na židli. Ptaly se ho, kde jsou počítače, proč to udělal a zda si uvědomuje, co jim způsobil. Byly přesvědčené, že je odcizil poškozený. Slíbily mu, že do toho nebudou zapojovat policii, když jim vrátí počítače. Poškozený měnil výpovědi, nakonec řekl, že počítače jsou v Českém Dubu. Rozhodly se, že odvezou poškozeného na policii, aby pro počítače policie došla. Poškozenému v průběhu hovoru ruce rozvázaly a společně kouřili. Na cestu na policii mu ruce opět svázaly, protože tam nechtěl a bránil se.

██████████ uvedla, že jí kolem páté až půl šesté odpoledne telefonovala obžalovaná ██████████ že nějakí dva muži vezou do sdružení poškozeného a zda by tam nezašla a odemkla dveře. Za několik minut po jejím příchodu přijeli ti pánové, vešli dovnitř, automaticky došli do společenské místnosti, kde poškozeného připoutali k židli a sdělili, že se jim přiznal ke krádeži těch počítačů. Pak odjeli. Chvilí se s poškozeným bavila, jaké to je ve vězení a proč toto udělal. Asi po čtvrt hodině přijela obžalovaná ██████████ a snažila se od poškozeného zjistit, kam dal ty počítače. Chtěly to vyřešit bez policie, protože ta by nejprve počítače zabavila a trvalo by to dlouho. Chtěly pouze vrátit počítače a nechat to být. Paní ██████████ přijela asi čtvrt až půl hodiny po ██████████. Také se začala poškozeného ptát. Neví, kdo poškozeného rozvázal, ale nejméně jednu ruku pak měl volnou, protože s nimi kouřil. Poté, co řekl, že počítače jsou v Českém Dubu, rozhodly se odvézt ho na policii. Když ho tam vezly, měl ruce svázané za zády, ale obžalovaná neví, jak k tomu došlo.

Skutek podrobně popsal poškozený [REDAKCE] v hlavním líčení ve shodě se svou výpovědí z řízení přípravného. Odpoledne se chystal odjet z ubytovny v Českém Dubu. Při výjezdu z brány a přes terénní nerovnost zpomalil. Před ním zabrzdila Škoda Octavia, z níž vyskočili dva chlapi, zatukali mu na okénko a řekli, že jsou z kriminálky. Domníval se, že je to policie. Chtěli po něm doklady a aby vystoupil z auta. Pak už je doklady nezajímaly, jen občanský průkaz, svázali mu ruce za záda, naložili do svého auta a odvezli. Klíčky od jeho auta hodili panu [REDAKCE] který seděl venku s rodinou, ať dá suto někam stranou. Domníval se, že ho odvázejí, protože nemá řidičák, ale když ho svázali provazem, došlo mu, že to policisté nejsou.

Jeli s ním do Českého Dubu, chtěli, ať všechno vyklopí, ale on nevěděl, o čem je řeč. Jeli někam na Hlavice, v ostré zatáčce zabočili na lesní cestu a na plácku v lese ho vytáhli z auta. Ten vyšší na něj stále řval něco o nějakých počítačích, kde jsou, později mluvili i o penězích. Ten druhý, menší, hovořil normálně. Větší mu dával facky. Pak ho dotáhl k nějakému stromku a přivázal ho k němu. Opět se ptali, kde jsou ty věci, a od většího z mužů dostal několik ran pěstí do břicha. Pak ho odvážali od stromu, svázali mu opět ruce za záda a naložili do auta. Větší muž mu tlačil hlavu dolů a občas mu dal nějakou ránu. Zahlédl pouze, jak najížděli u benzínky v Hodkovicích nad Mohelkou na dálnici směrem na Prahu. Potom poznal, že sjeli na odbočce na Nymburk. V autě se ho stále ptali na nějaké počítače, pak i na nějaké peníze a foťák. Říkali, že jsou z hospodářské policie a vezou ho do Nymburku na kriminálku. Na křižovatce asi 2 km před Nymburkem, kde je autobusová zastávka, doleva je silnice na Bobnici a doprava na Veleliby, zastavili, řidič (menší muž) vystoupil a něco hledal v kufru. Přitom říkal, že se někde stala vražda, a proto ho nepovezou do Nymburka, ale do Poděbrad. Také někam telefonovali, kam mají jet. Ví, že se po cestě domlouvali s paní [REDAKCE] kam mají jet, protože ji poznal po hlase, do telefonu mluvila hodně nahlas. Když se po telefonu bavili, kde kdo je, zaslechl jméno Čachovice nebo Čakovice.

Ten vysoký muž se ho stále ptal na počítače, nyní i řekl, že jsou z centra v Nymburce a ztratily se paní [REDAKCE] Poškozený to tam znal, protože tam před tím vykonával obecně prospěšné práce. V počítačích měla být nějaká citlivá data. Asi po dvaceti minutách až půl hodině od první zastávky se s [REDAKCE] setkali.

Někde cestou mu dali na hlavu kuklu a přeložili ho do auta paní [REDAKCE] Její Felicii okamžitě poznal. [REDAKCE] na něj mluvila, chovala se jako blázen. Vedle poškozeného seděl nějaký muž, který se snažil mluvit jako Ukrajinec nebo Rus. Když ho pak přivazoval ke stromu, všiml si, že má černé ruce.

Po chvíli jízdy obžalovaná [REDAKCE] zastavila a vyskočila z auta, někdo otevřel dveře a začali ho vytahovat z auta. [REDAKCE] na něj ječela, nadávala mu i do cikánů, a jak visel z auta, začala do něj kopat. Zahlédl bílé tenisky. Pak ho vytáhli z auta a odvedli přes trávu s jetelem, kde ho přivázali ho k nějakému stromu. Zpod kukly viděl jenom ke svým nohám, kde viděl ležet nějaké nářadí. [REDAKCE] na něj stále řvala, kam se ztratily ty věci. Když jí odpovídal, že o ničem neví, křičela, že ho klidně i zabije, že ho tam zakopou, že nechá přivést jeho přítelkyni a zakopou ji také. Začala do toho zahrnovat i jeho rodinu, protože ji zná. Pak mluvil většinou ten Ukrajinec. Na místě byly všechny tři obžalované. Pak se s nimi normálně bavil už bez kukly, kterou mu sundali, když jim řekl, že ví, že je to [REDAKCE] Byl tam i ten Ukrajinec, ale měl na hlavě kuklu s průzory na oči. Další byli někde za ním a neviděl na ně. Ten Ukrajinec mu pak mačkal kleštěmi prsty na pravé ruce, řval na něj, že ho klidně vykuchá. Hrozil mu, že mu rozbije prsty kladivem, které viděl ležet u nohou. Byl tam ještě nějaký muž, kterého viděl jen od prsou dolů, měl velké boty a chlupatý plášť, mluvil dobře rusky. Hrozil poškozenému, že jestli něco neřekne, že tam zůstane. Že půjde na půl hodiny pryč a pak se vrátí. Průběžně ho po celou dobu bili pěstí do břicha.

Pak řekl té hnědovlasé holce, že se [redacted] přizná. Chtěl po [redacted] at' ho dovezou na policii, že se přizná tam, což odmítla.

K přiznání ho donutila bolest, zima a vědomí, že se jinak nehnou z místa. Když jim vytýkal, že je to únos, blondýna mu řekla, co by pro tu práci neudělaly. [redacted] mu sdělila, že když řekne, kde věci jsou, že si pro ně dojedou. Potom se od hnědovlásky dozvěděl, co se stalo a nechal si zavolat [redacted], které se přiznal. Řekl, že by opilý a zfetovaný. [redacted] chtěla vědět, co všechno ukradl, ale on o ukradených věcech nic nevěděl. Pak do toho zamotal kamarád [redacted] z Českého Dubu a řekl, že všechny věci jsou u něj. Pak jí oznámil, že kamarád však není doma a je v Německu. [redacted] pak nevěděla, co s ním mají udělat a proto ho odvezli na policii. Na cestu mu opět nasadili kuklu a sundali mu ji až v Nymburce u železniční trati na Straky, kde bydlí jeho rodiče. Tam vystoupil z auta i ten Ukrajinec a přesedl do auta, které jelo za nimi. Pak už byl bez kukly, ale svázaný. [redacted] a blondýnou šly zvonit na policii a třetí žena mu zatím sundávala pouta.

Na policii odmítl vypovídat před obžalovanými, načež ho [redacted] slovně napadla. V nepřítomnosti obžalovaných pak policistovi v rychlosti řekl, co se stalo a policista ani jeho výpověď podrobně nesepisoval. Nevěděl, co s ním, a protože neměl peníze ani oblečení, odvezli ho k rodičům. V pondělí pak přijela [redacted] za ním do Dubu a nadávala mu do zloděje, spustil na něj i [redacted] kterému to nestihl vysvětlit.

Protože mu [redacted] poté posílala výhrušné zprávy, nechal si od policie odposlouchávat telefon.

Svědék [redacted] měl kusé informace o únosu od poškozeného, ale nevěřil mu. Poškozený asi na 3 až 4 dny zmizel a pak volal jeho zaměstnavateli, zda by pro něj svědek nepřišel. Jel pro něj do Mladé Boleslavi. Cestou mu poškozený říkal, že ho někdo sebral, zbil a drželi ho u nějakého stromu. Byl pohmožděný. Asi týden poté přijela paní [redacted] a chtěla, aby jí nechal prohlédnout obývací a půdu, že tam má mít kradené věci. Prohlídku jí neumožnil a následoval ji do Starého Dubu za poškozeným. Ptal se ho, co se děje, ale nenechal ho ani odpovědět a poškozeného profackoval. Pár dní nato mu poškozený sdělil, že ho označit musel. Neřekl proč.

Se souhlasem státního zástupce i obžalovaných byl podle § 211 odst.6 tr. řádu přečten úřední záznam o podání vysvětlení [redacted]. Tento svědek popsal únos poškozeného od ubytovny ze Starého Dubu ve shodě s poškozeným.

Z úředního záznamu Policie ČR vyplývá zjištění zaměstnanců Rómského komunitního centra v Nymburce a jejich telefonických kontaktů. Kontaktní telefonní čísla obžalovaných odpovídají údajům v protokolech o výsledku obžalovaných.

Na základě soudem vydaných příkazů ke sdělení údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu byl zjištěn telekomunikační provoz mobilních telefonních stanic obžalovaných včetně jejich lokalizace dne 1.5.2010.

Z výpisů hovorové korespondence obžalovaných a přenašečů signálu včetně grafického znázornění na mapě bylo zjištěno, že obžalovaná se pohybovala až do 18:21 hod. v prostoru obce Libice nad Cidlinou, odkud v 17:31 poprvé kontaktovala [redacted] a v 17:38 hod. [redacted]. Poté se pohybovala v oblasti obce Hradčany až do 18:42 hod. V 18:55 hod. se pohybovala v okruhu přenašeče signálu v Poděbradech a v 18:59 opět v oblasti Hradčan až do 20:59 hod. Od 21:06 do 21:40 hod v okolí obce Vrbice. Až od 21:40 je zachycen signál v Nymburce, přičemž od 22 hod. byl již poškozený vyslýchán na policii v Nymburce.

Signál mobilního telefonu [REDAKCE] byl zachycen přenašeči v 17:31 hod Poděbrady, 17:44, 17:47 a 17:48 Chvalovice u Nymburka, v 18:01 Poděbrady, v 18:05 Nymburk Pražská, v 18:55, 19:07 a 19:31 Okřínek a poté až ve 22:16 Nymburk.

Signál mobilního telefonu [REDAKCE] byl zachycen přenašeči v 17:38, 18:02 a 18:05 Hradčany, v 18:53 Poděbrady Nymburská, v 19:57 Hradčany, 20:00 a 20:02 Srbce Vrbice, ve 20:47 Náměstí Křinec, ve 20:48 budova COP Nymurk, ve 20:50 a 21:40 Tyršova Nymburk, ve 22:02 COP Nymburk.

Lokalizace je zachycena slovně v tabulkách i graficky v mapách.

Porovnáním lokalizace signálů mobilních telefonů je zřejmé, že neodpovídají výpovědím obžalovaných. V době kdy měly údajně být s poškozeným v Rómském komunitním centru v Nymburce, se všechny tři obžalované vyskytovaly na východ od Nymburka. Nebyla zjištěna přesná lokalizace, která navíc závisí na síle jednotlivých signálů v konkrétním místě. Ani na stejném místě nemusí být v různém čase pokrytí signálem ze stejného přenašeče. Pro posouzení věrohodnosti výpovědí však velmi hrubá lokalizace stačí k závěru, že výpovědi obžalovaných jsou nevěrohodné a neodpovídají realitě. Naopak není důvod pochybovat o výpovědi poškozeného, který i s časovým odstupem opět ve shodě s výpovědí z přípravného řízení posloupnost dějů popsal. Dle názoru soudu vypovídal o autentickém prožitku. Tomu nasvědčuje nejen shoda s odstupem času, ale i skutečnost, že skutek nepopisoval lineárně, ale vracel se k jednotlivým pasážím, k nimž doplňoval detaily, přičemž je řadil do průběhu skutku shodně jako v přípravném řízení. Výpověď poškozeného je i v souladu s výpovědí svědka [REDAKCE]. Svědek [REDAKCE] potvrdil, že mu poškozený o únosu říkal, zmínil, že měl být i u nějakého stromu, avšak informaci má jen z doslechu.

O skutku svědčí i zvukový záznam hovoru ze dne 18.5.2010 ve 12:16 hodin, kdy obžalovaná [REDAKCE] telefonovala poškozenému a omlouvala se za své jednání. Hovor byl zachycen odposlechem telefonu poškozeného prováděný s jeho souhlasem.

Drobné oděrky poškozeného byly zachyceny fotodokumentací ze dne 2.5.2010 na Policii ČR v Liberci. Dle úředního záznamu poškozený žádné lékařské ošetření následně nevyhledal.

Dále byly provedeny důkazy zprávami útvaru zvláštních činností Služby kriminální policie a vyšetřování, které byly zaměřeny na identifikaci a lokalizaci mužských pachatelů. Jejich identitu se však přes přenašeče signálů mobilních telefonů a identifikaci telefonních čísel a IMEI mobilních telefonů nepodařilo zjistit.

Na základě provedených důkazů má soud za prokázaný skutkový stav uvedený ve výroku rozsudku. Obžalované tím, že společně poškozeného nutily k přiznání ke krádeži, přičemž jej nechaly svázat, mačkat mu prsty kleštěmi a vyhrožovat užitím kladiva, vyhrožovaly mu usmrcením i ublížením členům jeho rodiny, jiného násilím a pohrůzkou násilí nutily, aby něco konal, čin spáchaly nejméně se dvěma osobami a se zbraní. Naplnily tak všechny zákonné znaky trestného činu vydírání podle § 175 odst.1,2 písm.b),c) tr. zákoníku a to formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

Při rozhodování o trestu soud přihlédl k rolím jednotlivých obžalovaných, jejich dosavadnímu způsobu života a možnostem nápravy a k době, která od činu uplynula. Z celého průběhu skutku, způsobu komunikace mezi obžalovanými i mezi obžalovanými a poškozeným je zřejmé, že hlavní iniciátorkou činu byla [REDAKCE]. Role [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] byla podpurná. [REDAKCE] byly dosud zcela bezúhonné. Do doby spáchání činu ani od té doby nemají záznam o protiprávním jednání. Na [REDAKCE] se rovněž hledí, jako by odsouzena nebyla. Od činu uběhla

delší doba, na níž nemají vinu obžalované. Soud proto shledal, že účelu je možno dosáhnout pouhou pohrůzkou trestu u všech tří obžalovaných. U [redacted] na samé dolní hranici zákonné trestní sazby, u [redacted] s přihlédnutím k její roli na hranici jedné šestiny zákonné trestní sazby. Výkon trestu byl u všech obžalovaných s ohledem na uplynulou dobu a jejich následnou bezúhonnost odložen na zkušební dobu v první čtvrtině zákonného rozpětí, tedy v délce dvou roků. Povedou-li obžalované řádný život, po skončení zkušební doby bude vysloveno, že se osvědčily, což má za následek, že se na ně bude hledět, jak by odsouzeny nebyly. V opačném případě bude rozhodnuto o nařízení trestu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání, pokud se strany tohoto práva nevzdaly. Odvolání se podává do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení, k podepsanému soudu. O odvolání by rozhodl krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce proti kterémukoliv výroku a je povinen uvést, zda je podává ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného, obžalovaný proti výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený proti výroku o náhradě škody. Odvolání musí být ve stanovené lhůtě i odůvodněno a musí v něm být uvedeno, které výroky jsou napadány a jaké vady jsou rozsudku nebo předcházejícímu řízení vytýkány.

Okresní soud Liberci dne 17. ledna 2014

Mgr. Pavel Pachner, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Kubášová Romana

Tento rozsudek nabyl právní moci a je vykonatelný:

- [redacted] – 13.2014
- [redacted] 6.3.2014
- [redacted] 3.2014

Doložku právní moci a vykonatelnosti připojila dne 18.4.2014 K.Hujerová.

USNESENÍ

Okresní soud v Liberci rozhodl dne 27. června 2016 se souhlasem státního zástupce podle § 330 odst. 4 tr. řádu, **t a k t o :**

podle § 83 odst. 1 tr. zákoníku se vyslovuje, že odsouzená [redacted]
nar. [redacted] trvale bytem [redacted]
[redacted] odsouzena rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 17. 01. 2014, č. j. 4 T 191/2011-319, pro zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b, c) trestního zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání **t ř í / 3 / r o k ů**, jejíž výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání **d v o u / 2 / r o k ů**, tj. do 07. 3. 2016, **s e** ve zkušební době podmíněného odsouzení **o s v ě d ě l a**.

Podle § 83 odst. 4 tr. zákoníku se na ni hledí, jako by nebyla odsouzena.

O d ů v o d n ě n í :

Z vyžádaných a soudu došlých zpráv bylo zjištěno, že odsouzená žila ve zkušební době podmíněného odsouzení řádně a vyhověla tak stanoveným podmínkám. Soud tedy rozhodnul tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **není** stížnost přípustná.

V Liberci dne 27. června 2016

Mgr. Jitka Dáňová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Kubášová Romana

USNESENÍ

Okresní soud v Liberci rozhodl dne 27. června 2016 se souhlasem státního zástupce podle § 330 odst. 4 tr. řádu, **t a k t o**:

Podle § 83 odst. 1 tr. zákoníku se vyslovuje, že odsouzená [REDAKCE] nar. [REDAKCE] ytem [REDAKCE] odsouzená rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 17. 1. 2014, č. j. 4 T 191/2011-319, pro zločin vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b), písm. c) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let, tj. do 6. 3. 2016, **s e** ve zkušební době podmíněného odsouzení **o s v ě d ě l a**.

Podle § 83 odst. 4 tr. zákoníku se na ni hledí, jak by nebyla odsouzena.

O d ů v o d n ě n í :

Z vyžádaných a soudu došlých zpráv bylo zjištěno, že shora odsouzená žila ve zkušební době podmíněného odsouzení řádně a vyhověla tak stanoveným podmínkám. Soud tedy rozhodnul tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** stížnost přípustná.

V Liberci dne 27. června 2016

Mgr. Jitka Dáňová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Kubášová Romana

USNESENÍ

Okresní soud v Liberci rozhodl dne 19. ledna 2017 v trestní věci odsouzené [redacted]
[redacted] formálně bytem [redacted], adresa
pro účely doručování [redacted] **t a k t o :**

Podle § 330 odst. 4 tr. řádu ve smyslu § 83 odst. 1 tr. zákoníku **s e** odsouzená [redacted]
[redacted] se souhlasem státního zástupce ze dne 10. 1. 2017 ve zkušební době
podmíněného odkladu výkonu trestu odnětí svobody, stanovené rozsudkem Okresního soudu
v Liberci ze dne 17. 1. 2014, č.j. 4T 191/2011-319, na dobu 2 let a prodloužené usnesením
Okresního soudu v Liberci ze dne 7. 10. 2016, č.j. 4 T 191/2011-406 o 6 měsíců, tj. do
1. 9. 2016, **o s v ě d ě l a .**

Odůvodnění:

Rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 17. 1. 2014, č.j. 4T 191/2011-319, který
nabyl právní moci dne 1. 3. 2014, byla Jana Malinová, nar. 8. 5. 1972, odsouzena pro zločin
vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b, c) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody na dobu
2 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let. Usnesením
Okresního soudu v Liberci ze dne 7. 10. 2016, č.j. 4 T 191/2011-406, s právní moci dne 21.
10. 2016, byla zkušební doba podmíněného odkladu prodloužena o 6 měsíců, tj. do 1. 9. 2016.

Z vyžádaných a soudu došlých zpráv bylo zjištěno, že shora odsouzená žila
ve zkušební době podmíněného odsouzení řádně a vyhověla tak stanoveným podmínkám.
Z těchto důvodů soud rozhodl postupem podle § 83 odst. 1 tr. zákoníku tak, jak je ve výroku
usnesení uvedeno.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **není** stížnost přípustná.

V Liberci dne 19. ledna 2017

JUDr. Lenka Zhouřová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Kubášová Romana

